

פעולה לשבת – ויקהל, פרשת שקלים- תגידי, מי לא יבוא?

א. משחק:

נפתח במשחק השרשרת. משחק השרשרת הוא משחק פעולות שכל אחד צריך לעשות פעולה ספיציפית ורק כשהוא עושה אותה הבא אחריו צריך לעשות את הפעולה הבאה. רק כשכל אחד עושה את הפעולה שלו המשחק מושלם. אם מישהו אחד לא יעשה את הפעולה שלו המשחק יתקע. דוגמא לסדר פעולות (כדאי שיהיו פעולות כמספר החניכים ויותר מזה)

- 1) אתה הראשון! תצעק "אני הראשון!"
- 2) כשמישהו צועק "אני הראשון!" - תעמוד על הכיסא
- 3) כשמישהו עומד על הכיסא - תשב על הרצפה
- 4) כשמישהו יושב על הרצפה – תצחק בקול גדול
- 5) כשמישהו צוחק בקול גדול תשיר שיר
- 6) כשמישהו שר שיר - תרים את היד
- 7) כשמישהו מרים את היד תלך להוריד לו אותה
- 8) כשמישהו מוריד את היד שהרים תגידי לו כל הכבוד
- 9) כשמישהו אומר כל הכבוד תקפוץ על רגל אחת
- 10) כשמישהו קופץ על רגל אחת תצטרף אליו
- 11) כשיש שני חבר'ה שקופצים על רגל אחת באמצע המעגל תגידי להם לשבת
- 12) כשמישהו אומר למי שקפצו על רגל אחת לשבת - תעמוד מאחורי הכיס
- 13) כשמישהו עומד מאחורי הכיסא שלו תלך לשבת לו במקום
- 14) כשמישהו יושב למי שעומד מאחורי הכיסא על הכיסא שלו תתחיל לעשות מפקד
- 15) כשמישהו עושה מפקד תגידי "ה' עמכם!"
- 16) כשמישהו אומר "ה' עמכם!" תגידי לו "יברכך ה'!"
- 17) כשמישהו אומר "יברכך ה'!" תוריד את הנעל
- 18) כשמישהו מוריד את הנעל תשיר שיר שבת
- 19) כשמישהו שר שיר שבת תלך לפתוח את החלון
- 20) כשמישהו פותח את החלון תלך לסגור אותו
- 21) כשמישהו סוגר את החלון תלך למרכז המעגל ותצעק "קוללולו!"
- 22) כשמישהו צועק במרכז המעגל "קוללולו" תצעק "סיימנו!"

ב. דיון:

בואו נדבר על המשחק.

מה גרם למשחק לעבוד, להצליח? מה היה גורם לו (או באמת גרם לו) להיכשל?

אתם יכולים לנסות לחשוב על עוד מקרים שצריך ממש את ההשתתפות של כל אחד כדי שמהו יצליח? את ההתגייסות של כל אחד מאתנו כדי שמהו יצליח?

מה הערך של משהו שעושים אותו כולם ביחד? מה זה הופך להיות בשבילנו?

ג. לימוד:

השבת נקרא את פרשת 'שקלים' כחלק מהפרשיות שקוראים במהלך חודש אדר. בפרשת שקלים בזמן שמונים את ישראל (בודקים מה הכמות המספרים של כל העם) מצווים כל בני ישראל לתת חצי שקל למען בניית המשכן.

נקרא את דברי הרש"ר הירש (פירוש על שמות ל, יב)

"ברגע שאדם נמנה בין "פקודי בני ישראל" הוא לומד להעריך את עצמו כבן ישראל; הדבר מעורר בו תחושה של ערך עצמי, והוא רואה עצמו כביטוי לאומתו. ברגע זה הוא נקרא ללמוד לקח חשוב: לא על ידי קיומו גרידא, ולא בכך שהוא חי למען עצמו, יהיו משמעות וערך לנפשו, ולאישיותו; ואף לא על ידי עצם קיומו והנאתו מהחיים הוא נעשה לחלק בלתי נפרד מהעם. עצם מציאות הווייתו אינה מקנה לו אף את הזכות לקיומו. **רק מי שנותן ותורם – נמנה**; רק מי שנותן ותורם מקבל את הזכות להמשך קיומו; רק מי שתורם כנדרש ממנו מקבל את המקום הראוי לו בין הבריות שה' הכתירם בחיים, והוא זוכה למקום המגיע לו בקרב כלל ציבור אומתו. רק מי שתורם את תרומתו זכאי להמנות במספר בני ישראל. ברגע שהוא מבקש להמנות מבלי לתרום את תרומתו, ותובע את הזכות לחיות למען עצמו ללא תרומה – באותו הרגע הוא מפסיד את הזכות לקיום."

ד. סיכום:

כדי להיות חלק מהכלל – כדי להיות מי שמספר את הסיפור הציבורי, משפיע על סדר היום הציבורי, צריך לתרום ולעשות למען הכלל. העשייה הזאת למען הכלל היא מה שמאפשר את היות האדם הפרטי חלק מהציבור, ולקבל חלק מהזכויות של הציבור.

גם בחברה הישראלית – ובמיוחד בתקופה הזו – אני מצווים לעמוד ולתת חלק במה שנדרש מאתנו

עם ישראל צריך את חצי השקל של כל אחד מאתנו. מי לא יבוא ויתרום?

שבת שלום מחדר השאלות!

יש לכם במקרה שאלה לא פתורה? על הפעולה, או בכלל? אנחנו כאן בשבילכם – גם בוואטספ!

שלחו הודעה 02-3764999!